„Stjernen"

Udgiver: Peter Ebbeson.

Fra Soldaterlivet.

Paa Akerhus Fæstning ved Kristiania stod en Skildvagt paa Post i Nærheden af Strafearbejdsanstalten. Det var en vakker Sommeraften. Stedet var affides, og han troede altsaa at burde gjøre sig Vagten saa magelig og behagelig som Omstændighederne tillod det. Han sætter sig altsaa ned, tager Geværet mellem Benene og overlader sig til sine egne Betragtninger.

Hvad enten det nu var disse eller noget andet, der havde en søndyssende Virkning — nok er det, han faar en næsten uovervindelig Lyst til at tage sig en Lur. Blot en ganske liden, — han kan jo vaagne straks igjen, saa gjør det ingen Ting! Som tænkt saa gjort, — han læner Hovedet op til Skilderhuset og falder i Søvn, men synker herunder overende og bliver liggende saa langt han er paa Marken.

Efter at have sovet en Stund, vaagner han pludselig ved at høre Skridt og Klirren af Sabel og Sporer. Et Blik til Siden er nok til at overbevise ham, om at det er Pladsmajoren selv, der kommer gaaende. Hvad er at gjøre? Han har sovet paa sin Post, og Kachotten er han vis; det er for sent at rejse sig; han maa opdages! Da farer en Tanke som et Lyn gjennem hans Hoved. Han vender sig om paa Maven og bliver liggende ganske stille, indtil Majoren er ham en 10—12 Skridt da hytter han til denne med Haanden og siger halvhøjt:

„Stands, Hr. Major, stands!"

„Hvad i Alverden betyder dette, Skildvagt? Er du fra Forstanden?"

„Tys, stille! bliv endelig staaende."

„Men hvad — —."

„Tys, vær endelig stille! Læg Dem ned, Hr. Major!"

Majoren, som troede, at noget galt var paafærde, lægger sig virkelig paa Maven ved Siden af Skildvagten, og saaledes bliver de liggende et Kvarters Tid, da Soldaten endelig rejser sig med de Ord:

„Aa nej, det var ikke noget denne Gang; jeg hørte slig en mistænkelig Lyd borte ved Slaveriet, og saa lagde jeg mig paa Lur for om det skulde være nogen, som vilde bryde ud. Ja, Majoren faar undskylde mig.

Majoren ikke alene undskyldte; men den „paaalidelige" Soldat fik endog hædrende Omtale for sin Aarvaagenhed.

Kjøbenhavnere.

(Af et østrigsk Blad.)

Kjøbenhavnerne er de mest sovende Mennesker i Verden. De staar op Kl. 9—10, naar de er „Morgenmænd"; men de fleste sover meget længere. Saa holder Kjøbenhavnerne det gaaende til Middagstid, Kl. 5. Men naar han vel har fortæret sin Mad, falder han straks igjen i Dvale. Det kaldes „at sove til Middag", hvilket gjerne varer en Times Tid.

Saa er han atter koik en lille Stund; men Kl. 10—11 om Eftermiddagen kan han ikke mere. Saa gaar han til Ro.

Disse Kjøbenhavnernes søvnige Sædvaner søges opretholdte gjennem Love og Politireglementer. Det danske Politi kan ikke lide altid at skulle være paa Færde. Derfor har det faaet lavet en Lov om, at ingen Kjøbenhvner maa spise eller drikke efter Kl. 12 om Eftermiddagen. Naar Klokken derfor slaar 12, lukker Politiet af for alle Beværtninger og, mens det gaar hjem for at lægge sig, arresterer det paa Vejen alle, der taler højt eller træder tungt i Stenbroen.

Saa sover Kjøbenhavn.

Dog ikke alle. Thi i de sidste Par Aar har der dannet sig et Parti af unge Revolutionsmænd under Navnet "Natteravne". De har som Program: at vække Kjøbenhavn. Ganske vist hed det sig for nogle Aar siden, at „nu vaagnede Kjøbenhavn"; men det viste sig hartigt at være en Misforstaaelse.

Naar Klokken er 12, og Politiet er gaaet til Ro, samles „Natteravnene" i forskjellige Olkjælder og Beværtninger gjennem Løngange (paa Dansk: Løngangsstræde) og Bagdøre. Og efter at have opildnet Modet ved stærke Taler og Drikke skrider Natteravnene Klokken 3—4 til deres Dont: at vække Kjøbenhavn.

For et Aars Tid siden sluttede endel urolige Gemytter sig sammen til en anden Sekt, som kaldes „Midnatsmissionærerne", hvis Opgave saa temmelig syntes at falde sammen med „Natteravnenes." Formaalet var ved natlige Manøvrer at holde Byen livlig efter Kl. 12.

Da Midnatsmissionærerne imidlertid forstyrrede enlige Kvinder der stod under Politiets specielle Beskyttelse, kom det til blodige Skjærmydsler mellem Missionærerne og Politibetjentene, og Midnatsmissionærerne opløstes. I Forening med Natteravnene indgav de dog først et Andragende til Politiet om, at Kjøbenhavnerne maatte vente med at spise til Aften til efter Kl. 12 — et Andragende, der straks blev afslaaet.

Nu havde det hedt sig, at Politiet af Hensyn til de mere aarvaagne Udlændinge, der kunde ventes hertil i Sommer, vilde tillade en og anden Restauration at have aaben om Aftenen.

Imidlertid er dette vist bare et med Flid udspredt Rygte for at lokke Fremmede hertil. Ialtfald er det umuligt at finde disse Restaurationer. Det maa derfor tilraades Udlændinge, der vil til Kjøbenhavn i Sommer, at føre Aftensmad med sig.

Svenskerne tør slet ikke komme herover; thi Svenskerne regne først „en glad Dag" fra efter Kl. 12 om Aftenen.

DR. CLARKE

Intet Salær forend Bedring! | Etableret 1851. CHICAGO, ILL. | 186 Syd Clark St.

Den gamle, paalidelige Læge og Chirurg, behandler fremdeles med største Dygtighed og Held

ALLE PRIVATE NERVØSE OG CHRONISKE SYGDOMME, UNGE OG MIDDELALDRENDE MÆND

samt alle Personer, som ved deres egen Bedrift af Ubesindighed og Svaghed—paa hvilketsomhelst Tidspunkt af deres Liv—have paaført sig selv et hemmeligt Onde, som Følge af Overtrædelse af Naturens Love, skulde strax raadspørge den berømte Dr. Clarke. Grindorer! Nervøse Sygdomme (med eller uden Drømme) eller Svækkelse og Tab af Nervekraft behandles efter nye Methoder med aldrig svigtende Held.

Gamle Mænd, som lide af Svagheder, ville finde en hurtig Hjelp og Lindring samt i mange Tilfælder en fuldstændig Helbredelse. ☞ Det gjør intet til Sagen, hvad De forhen har brugt eller hvem, der uden Held har behandlet Dem.

☞ De frygtelige Gifter af Syfilis tilligemed alt usundt Blod og Hudsygdomme helbredes fuldstændig uden Kviksølv. Husk paa, at en farlig Sygdom, hvis den bliver forsømt eller urigtig behandlet, fordærver de nuværende og kommende Slægter.

☞ Alle unaturlige Udtømmelser helbredes hurtigt uden at hindre den Syges Forretninger. Ingen Experimenter. Begge Kjøn konsulteres samvittighedsfuldt. Alder og Erfaring er af Vigtighed i disse Tilfælder. En skreven Garanti for Helbredelse gives ved ethvert Tilfælde, som behandles.

☞ Syge, der lide af kroniske Sygdomme, bør uforbeholdent skrive og fortælle Symptomerne af deres Tilstand. Sygdomstilfælder helbredes, som Andre ikke have kunnet kurere.

☞ Send 4 Cts. i Frimærker for et berømt Værk over kroniske, nervøse og delikate Sygdomme. De faar i det norsk-danske Sprog en udtømmende Symptomology (Forklaring over Sygdomstegn), hvorved De selv kan komme efter Deres Sygdomstilfælde. Konsultationer, personlig eller skriftlig, fri. Konsulter den gamle Doktor. Tusinder ere blevne helbredede. Private Kontorer og Modtagelsesværelser. ☞ Alle, som agte at indgaa i Ægteskab, skulle skrive efter Dr. Clarkes berømte Vejleder for Damer og Herrer, Pris for en enkelt 15 Cts., begge 25 Cts. i Frimærker. Raadfør Dem med Dr. Clarke, forend De henvender Dem til nogen Anden. Et venligt Brev eller Besøg kan befri Dem for fremtidige Lidelser og Skam, samt formere Deres Livs guldne Aar. Mediciner sendes hvorsomhelst og med betryggende Sikkerhed. Kontortid fra Kl 8 til 8: Søndag fra Kl. 9 til 12. ☞ Skandinavisk tales. Breve adresseres

F. D. CLARKE, M. D.,
186 So. Clark Street, Chicago, Ill.

Dump! Dump!! Dump!!!

-PANIK!-

Slagen med Skræk, Forfærdelse, lammende Bestyrtelse og navnløs Fortvivlelse er

De höje Priser

i Dry Gooods,
Sommer-Klæder,
Kjolestoffer,
Hvide Varer.

— Det er —

CHAS. A. WIEBE

I

GRAND ISLAND,

som har startet denne

Mægtige, om sig gribende Revolution.

Kom og forsyn Eder hos

WIEBE

Dansk Salgsmand: T. Nielson.

Et velassorteret Udvalg i Farmredskaber

forefindes hos

RASMUS NIELSEN

i

Howard City, Nebraska.

Agentur for de bekjendte og prøvede McCormick Høstemaskiner, „Tiger" Høriver, m. m.

Mærk! Mærk!! Mærk!!!

-o PAUL ANDERSON, o-

Sagförer,

praktiserer i Fredsdommer-, County- og Distriktsretten i Howard og omliggende Countier, besørgende alt Prokurator-Forretningen henhørende.

NOTARY PUBLIC,

Laan-, Assurance- samt Indkasserings-Agent.

Taler de skandinaviske, tydske og engelske Sprog. Sælger

Billetter, Veksler og Post-Office Ordres

til alle Pladser i Europa.

Billetter sælges med:

Thingvalla-,
Hamborg-,
Nordtyske Lloyd-
samt American-Linien

— til Dagens laveste Priser. —

Laan paa Landejendomme, paa lang Tid og til laveste Rente, besørges.

Indkassering besørges prompt og bestemt.

Assurerer Farm- og Byejendom imod Brand, Lynild, Storm og Cyclouer, altid til laveste Priser i det velbekjendte

German of Freeport

og flere andre solide Compagnier. Kontor i Fronten af 2den Etage i M. Andersons nye Bygning, paa Sydsiden af Howard Avenue.

C. O. Schlytern, Præs. Jno. G. Schlytern, Ass. Kas.

BANK OF DANNEBROG

Dannebrog, Nebraska.

Udfører almindelige Bankforretninger. Særlig Opmærksomhed skjænkes Indkassering, hvilket besørges mod rimelig Vederlag. Højeste Rente betales paa Penge, som indsættes paa længere Tid.

Korrespondenter:
American Exchange National Bank, NEW YORK, N. Y.
Omaha National Bank, OMAHA, NEBRASKA.
Citizens National Bank, GRAND ISLAND, NEBR.

NOTARY PUBLIC tilstede i Banken.

unge Kone gaar paa Universitetet for at holde Forelæsninger over Retsfilosofi, medens Manden sidder hjemme og studerer i Kogebogen eller pusler om den Lille. Sligt maa jeg overlade til dygtigere Penne end min at udmale, jeg vil kun løse den mere beskedne Opgave at fortælle om, hvorledes unge Ægtefolk hidtil have plejet at leve lykkeligt, saalænge Verden har staaet. Muligvis En og Anden af de meget Ivrige vil forarges over den uværdige Underkuelse, hvori min Estrid befinder sig, ja bitterligt harmes over det Trællesind, hvormed hun finder sig deri — men det kan ikke hjælpe, thi baade Estrid og jeg føle os meget lykkelige, og der sker ingen Forandring i vort Forhold, saa længe vi To faar Lov at raade.

Altsaa — jeg har giftet mig og sat Fod under eget Bord. Dog blev det ikke med den Lysblaaøjede,. som jeg en Gang troede, thi efter et halvt Aars Forlov opdagede jeg, at hun var en Fejltagelse som saamange Andre. Heller ikke forlovede jeg mig paa min Eksamensdag, som jeg ligeledes antog, af den gode Grund, at jeg aldrig fik taget theologisk Eksamen. Dog det er vel bedst, at jeg fortæller Alt efter Orden, hvorledes det er gaaet mig, siden jeg tilbragte hin uforglemmelige Juleferie i Nøddebo Præstegaard.

Sommeren derefter tog jeg filosofisk Eksamen med Udmærkelse i alle tre Fag, hvad der for Propædentikens Vedkommende højligen overraskede mig, eftersom jeg næsten ikke forstod et Ord af den.

Nu skulde der tages fat paa Theologien for Alvor, og Gamle blev min Manuductør. Men uagtet jeg læste ganske flittigt, vilde det ikke rigtigt gaa for mig. Gamle sagde flere Gange til mig, at jeg manglede det theologiske Tilsnit, og det havde han vist Ret i. Dog maa dette ikke forstaaes, som om jeg tvivlede om Kristendommen eller var ligegyldig for den, thi det var visselig langtfra Tilfældet. Tvertimod, det var en af mine største Glæder i de stille Høstmorgener, naar Solen spredte sit klare Skjær over de afmejede Marker og de gulnede Skove, og Sindet blev betaget af en vidunderlig Vemod ved at se al Sommerpragten falme hen — da at sætte mig under et gammelt skyggefuldt Egetræ med Evangeliebogen i Haanden og læse om den evige Kjærlighed, som aldrig ophører. Det greb mig i mit inderste Hjerte, og i enkelte Øjeblikke kunde det endog tykkes mig, som om jeg saa ham selv, Menneskesønnen, staa foran mig, se paa mig med sine dybe klare gjennemskuende Øjne, fulde af en vidunderlig Kjærlighed, brede sine Hænder velsignende over mig og den ganske Jord, som om han vilde drage hele den strivende og lidende Kirke op til sig i Højheden, og mit Hjerte fyldtes af en usigelig Salighed, som om jeg allerede var henflyttet i Himmeriges Rige. Men noget ganske Andet var det, naar jeg i Manuductionstimerne skulde gjøre Rede for